

"Danstereen."

Entered at the Post Office at Neenah Second Class Matter.

Udkommer hver Torsdag.

For "Danstereen" kan abonnere til enhver Tid af Aaret, og Prisen er i Forskud: For et Aar... \$1.50

Indbetalinger for Bladet, der maa ske forudsbetalt, kan sendes os enten ved Money Order, Bank Check eller Draft, pr. Post eller ogsaa i registreret Brev.

Oplys altid fuldstaendige Adresser: Navn, Postboks, County og Stat. I Tilfaelde af Flytning, maa man opgive baade sin tidligere og nuvaerende Adresse, haab der vil spare os for en hel Del uoensigtsigt Arbejde.

ADVERTISING RATES. Reading Notices, 10 cents per line for the first insertion, and 5 for any insertion following.

- Agenter for "Danstereen": Sonmud Christensen, Jernballe, Cal Angewine Jensen, Greenville, Mich Thomas Nielsen, Warrens, Wis G. J. Carlsson, Ber 24, Sheffield, Ill W. Sorenson, Greenfield, Mich Samm... (List continues with names and locations)

Stovland i Wisconsin.

Der lyder stadig gode Efterretninger fra vor Koloni i W. Dak. og alt tyder paa, at det gaar godt fremad, men efter som mange af vore Landsmaend foretrak Stovene, saa har det været tal i den Del om at finde en Plads, hvor der kunde blive en stor Koloni.

I den lille By Tong er det et stort Stoves & Heading Factory, der har Brug for de forskellige Træsorter. Prisen for Landet er fra 4 til 6 Doll. pr. Acre og Udbetaling straks 1 Doll.

Om en dansk Koloni bliver det, og om det skal kaldes Danstereen, da vil den faa det fra den for. d. ev. luth. Kirke.

Prædiken ved Jubelfesten i Trefoldighedsmenigheden i Neenah den 16. Januar 1899.

(Af Pastor Jacobien).

Denne er Dagen, som Herren gjorde, lader os fryde og glæde os paa den, Sal 118, 24. Saaledes sang Israels Menighed, naar den paa Tempets Indvielsesfest stod i den ydre Forgaard.

Tekst 1. Pet. 2. 4. 5.

Der staar et Hus paa Jorden, det eneste, som ikke er bygget af Meenestehænder, et Hus med mange Floje, men en Grunddold. Ingen Vandflod, ingen Stormvind skal omslyngte det; thi Grunddolden er fast og uforflygtelig, og Murenes Stene ere sammensjævede af en Mester.

Naar et Hus, især et stort, skal bygges, gælder det først og fremmest at have en fast og sikker Grunddold. For Guds Menighed en saadan? Ja ganske vist; thi saa siger Herren ved Profeten Esajas: "Se, jeg lægger til Grunddold i Zion en Sten, en prøvet Sten, en tofaldig Hovedhjørnesten, som er bygget."

Denne levende Sten, Jesus Kristus, som Gud havde udvalgt til at være sin Menigheds Grundsten, blev forskudt af Mennesker siger vor Tekst. Han kom i Kød til sit eget Folk, Israel, det Folk, som af Herren havde faaet det store Kald, at danne en ny Pagts Menighed, men de foragtede ham, foragtede sig over hans tillygnede Ringed og sagde spottende: "Er ikke denne Sønnemandens Søn?"

Vi eller vore Forældre kom til dette Land, vel ikke nærmest som de, der vilde bygge Guds Kirke, men fornemmeligt for at forbedre de jordiske Livsforhold. Dog, Gud havde Brug for os ogsaa som Aandens Redskab til sin Menigheds Opbyggelse. Nordens Folk havde et helligt Ånd med sig over Havet. Kærligheden til sine Fædres Tro og Kirke, og derfor vare de særlig tilkaldte til at bygge en evangelisk luthersk Kirke i dette Land.

De tjene vel dette Guds Hus, men høre ikke til det; de have deres Forankring i Himlen. Til Byggemateriale har Gud udvalgt de Stene, der laa henfaldne i Verdens Orden, Syndere og Synderinder, som jeg og du uden al Vre og Fortjeneste. Underlige Valg! Der maatte dog vel være noget ved os, noget Kærligt, noget elskværdigt, siden Gud kunde vælge os til de Stene, der skulde danne hans hellige Tempels Mure!

Denne levende Sten, Jesus Kristus, som Gud havde udvalgt til at være sin Menigheds Grundsten, blev forskudt af Mennesker siger vor Tekst. Han kom i Kød til sit eget Folk, Israel, det Folk, som af Herren havde faaet det store Kald, at danne en ny Pagts Menighed, men de foragtede ham, foragtede sig over hans tillygnede Ringed og sagde spottende: "Er ikke denne Sønnemandens Søn?"

Men endnu er Herrens Tempel ikke færdigt. Herren lægger fremdeles dem til Menigheden, som blive frelse. Derfor lyder endnu Indbydelsen: "Kommer til Gud den levende Sten." Lyder til alle Syndere, der endnu ikke har fundet frem til ham, som togte dem til sin Ejselvand, ved sit Blod. Ven! har du ikke vendt frem endnu, da lyder ogsaa i denne Stund til dig Herrens Kald: "Kommer! Herren har Brug ogsaa for dig i sit hellige Tempel. Men ej maa du glemme, at det dog fornemmeligt er for din egen Skyld at han kalder dig til sig og sin Menighed; thi kun der er Livet, udenfor er Døden. Hvo som ikke har Sønner, har ikke Livet. Ej maa du tænke: "Jeg kan ikke komme; thi

Synden har magtfaalen min Sjæl og bunden den til Støvet." Du tager fejl om du tænker saa. Vel har du i dig selv ingen Kraft, men, naar Herren kalder dig, da giver han dig ogsaa den Kraft du trænger til at følge hans Kald, kun at du vil bruge den. Se hin Synderinde ved Jesu Fødder, se Zakæus og hin godfærdige Kæmpe ved Jesu Side paa Korset, alle disse vare i sig selv uduelige og kraftløse som du, og de kom dog, da Jesus kaldte dem, og blev Stene i Guds Tempel. Ven! synes du da at du trænger til at komme til den levende Sten, fordi du kender dig selv som død og kraftløs, læse, hvad bier du efter? Grunddolden er lagt, og der er Plads for dig blandt de levende Stene. Du tænker kanske: En død Sten, som jeg, kan vel ikke føres til Kristus? Ja, du kan ikke længere være død; thi Livskraften fra ham skal strømme ind i dig og gøre dig levende. Hør hvad Ordet fra Gud siger: Hvo, som tror paa Sønnen, har et evigt Liv, og atter: Deri er Guds Kærlighed aabenbaret, at han har sendt sin Søn, den enbaarne, til Verden, for at vi skulle leve ved ham. Ej behøver du at frygte for at du skal blive bortkastet som en ubrugelig Sten; thi Jesus siger: "Jeg skader ingen bort, som kommer til mig." Du deler maatte dog Trefoldighedsmenighedens Glæde, men, naar man er glad, vil man ogsaa gerne glæde andre. Vil du da ikke helst glæde Gud og hans Engle? Du kan gøre det, om du vil. Kom til Kristus, og lad ham gøre dig til en levende Sten i sin Tempelmur. Da skal der blive Jubelfest ogsaa i Himlen; thi der skal være Glæde i Himlen over en Synder, som omvender sig.

I vor Tekst kalder Apostelen dem, der som levende Stene ere opbyggede til et aandeligt Hus, et helligt Præstefab, og i Vers 9 af samme Kapitel, af hvilken vor Tekst er taget, siger han om dem: "I ere en udvalgt Slægt, et kongeligt Præstefab, et helligt Folk, et Folk til Guds Herrens, for at I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mørket til sit underfulde Lys." "Et kært Barn har mange Navne," siger et gammelt Ordprog. Og vistlig maa Gud elske sine Børn rigtig højt, siden han giver dem saa mange skønne Navne. Men disse mange Navne ere dog ikke blot Udtryk for hansomme. Hvertlag mod dem, men de udtrykke, hvad han af Naade har gjort dem til. De ere, hvad de kaldes, et helligt Folk. At, i alle I maa, det staar daarligh til med vor Hellighed! Aldeles ikke! Ere I Guds Børn, levende Stene i hans aandelige Tempel, da have I en Hellighed uden Plet og Lyder. Eders Hellighed er Kristus, og ved ham helliggøres I ogsaa dagligen, saafremt I blive i ham faste og ubøvelige. Dog, Apostelen lader det ikke være nok med at kalde dem et helligt Folk, men han kalder dem ogsaa et aandeligt Præstefab, et kongeligt Præstefab. Alere det gamle Pagts Folk sit det Løfte af Gud, at de skulde blive et kongeligt Præstefab, om de vilde holde hans Pagt; thi saa siger Herren ved Moses: "Derfor I vilde lyde min Røst og holde min Pagt, skulle I blive mig et præsteligt Kongerige og et helligt Folk. Men vi vide, at det gamle Israel blev ikke i det Hele og Store, hvad det skulde have været, paa Grund af dets Vantro. Det aandelige Israel, Herrens levende Menighed, er bleven det præstelige Kongerige, ikke blot saaledes, at Kristus, den store Konge og Uppræstet, er dets Styre, men ogsaa saaledes, at han gar sine Underaatter delagtig i sin Vre og Værdighed. Naadens Rige er hans, men det er ogsaa deres Rige; han hersker, og de hersker med ham. Jesus Kristus, vor førstefødt Broder, har førstfødsretten til Pagtembedet for Gud, men da alle Kristne ere hans Brødre formedst Troen, deler han sin Vre og Værdighed med dem og gør dem alle til Præster uden Hensyn til nogen anden Værdighed end den og Fødsel, i hvilke de har modtaget Indvielsen til disse hellige Embeder. Venner! Dette er de Kristnes første Vre paa Jorden, og derfor skal ogsaa de hellige her og hieset prise sin dyrebare Frelser og sige: Han har gjort os til Konger og Præster for Gud sin Fader. Ham være Vre og Kraft i Evighed. Amen. Men kom saa Igu du, som har faaet et saa helligt Kald fra din Gud, at det hellige Embede fører Forpligtelser med sig, og at Herren kræver Trofasthed. Som en aandelig Præst skal du frembære Offere, aandelige Offere, siger Apostelen. Men mærk dig: Intet Syndoffer eller Søoffer; thi det har din Uppræstet Jesus Kristus bragt for dig. Derom staar der skrevet: "Han frembar Offer for Folkets Synder en Gang for alle, der

han ofrede sig selv," og derved er du for Resten forligt med Gud. Dog, naar du i ham har dine Synders Forbølgelse og en evig Salighed, da vil du føle Trang til at ofre ham dit Hjertes Taloffer. Dertil tilskynder Apostelen Paulus ogsaa paa saa mange Steder i sine Breve. Og naar du for din Frelses Skyld anstammer saa mange timelige og aandelige Gaver af din Guds Haand, skal du da ikke med Glæde ofre ham din Taktilgelse? Frembrer Taktilgelse i alle Ting; thi det er Guds Villie til eder," siger Apostelen, og atter: "Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herrens Jesu Navn." Du Præst i Guds Hus! Glem ikke at ofre Herren dine Taloffer, ikke blot naar du samles med Menigheden her i Guds Hus; men ogsaa derjemme. Lad Taktilgelsen Kærligt, daglig stige op til det høje, Gud og hans Engle til Glæde. Naar Israels Præst stod for Herrens Ansigt, da var han iført hellig Prydelse. Glem ikke, at du skal være iført den hellige Prydelse, naar du foretter din Præstetjeneste. Ogsaa til dig lyder Davids Ord til Israels Guds hjolt: "Tilbed Herren i hellig Prydelse." — Til din hellige Prydelse hører først og fremmest Udyggheden. Er du iført den, da vil du altid føle den Afhængighed af Gud, som fremfalder den troende Ven i Jesu Navn. Denne Ven er en væsentlig Del af de helliges Præstetjeneste. — Stabig skal du ofre Herren dine Brødre; thi Apostelen siger jo: "Beder uden Afhængighed og atter: "været varagtige i Hænen og vaager i samme med Taktilgelse." Ved for dig selv, bed for den ganske Guds Menighed, bed for dem, som ere udenfor, at Herren vil give dem Omvendelse til Livet; thi Aanden har jo skrevet dem ind i dit Hjerte til Kærlighedens Ihukommelse. — Endelig siger Apostelen til det aandelige Præstefab: "Jeg formaner eder ved Guds Barmhjertighed, at I fremstille eders Legemer som et levende, helligt og Gud velbeholdt Offer, hvilket er eders fornuftige Gudsdyrkelse." Hører du Krævet, læse Tilførelse! Ikke blot din Sjæl og Aand, men ogsaa dit Legeme med alle dens Kræfter, skal du bringe din Gud som Offer. Alt, hvad du er skal være indviet til hans Tjeneste. Dertil hører ikke alene, at du for Kristi Skyld forsætter dit Kød med Lytterne og Begæringerne, men ogsaa dette, at alt, hvad du gør i Ord eller Handling, gør du til for Gud og til hans Ære. Om disse vore aandelige Offere siger vor Tekst, at de ere velbehagelige for Gud. Et ret velbesigtet Ord, der giver Kraft til at bringe dem, selv da naar Hjertet bløder; thi kan du tro, at Gud har Behag i dem, da vil den vilige Aand glædes, og i Glæden er der Stykke. Men siger du, mine Offere ere saa usubstantielle, især naar det gælder at ofre mig selv, kan da Gud virkelig have Behag i dem? Glem ikke, at der staar, at de ere velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus. Kun i ham er du velbehagelig for Gud, og kun ved ham ere dine Offere det; thi hans fuldkomne Offer og Fortjeneste skuler for Guds Dine Manglerne ved dem.

Der er endnu en Gerning, som hører til dit aandelige Præstedsomme. Apostelen siger: I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mørket til sit underfulde Lys. Hvad mener han dermed? Skulde han virkelig kræve af os alle, at vi stule optræde som Ordets offentlige Fortknydere? Vist ikke. Dertil har han befikket dem, som han dertil har givet Naadegaver, men hvad han kræver af os alle, er, at vi skulle vidne om ham i Ord og Gerning, enhver i den Kreds, Herren har sat ham. Er du Husbøder og Husmoder, derjemme i dit eget Hus skal du fornemmeligt forkynde Kristi Dyder, hans Kærlighed, Naade og Gædermagt. Du Fader og Moder, som er kaldet fra Mørket til Guds underfulde Lys, glem ikke dine Børn. Tal med dem om Jesus, tal til dem om hans underfulde Kærlighed, sig ogsaa til dem, at han har ofret for dem sit Blod, Hjerteblodet. Mal Kristus for deres Sjæle, som om han var farsfæstet midt iblandt dem, da gør I en dejlig Præstetjeneste for Herrens Ansigt. Tal med deres Husgjæstene derjemme, i hvilken I tale hvoendret til med Salmer og Lofsang og aandelige Biser. Lader Guds Ord bo rigtigligen iblandt eder, saa I læse og paamine hvoendret; thi det er en ret aandelig Præstetjeneste, naar I gør det i Tro og Kærlighed. Og møder du læse Guds Børn, en Synder, som er faren vidt fra Sandheden, saa hjælp ham tilrette. Fortynd vor Frelses Dyder for ham. Sig ham, at Jesu Hjerte er fuldt af Kærlighed ogsaa til ham, og nød ham med Kærlighedens Magt at komme til-